

ಮುಂಡಾಸು ಸುತ್ತಿದ್ದ, ಮಂದಹಾಸ ಬೀರುವ, ಹಣ್ಣ ಹಣ್ಣ ಮುದುಕನ ಚಿತ್ರ. ಹಿನ್ನೆಲೆ ಅನ್ವಯವಾಗಿತ್ತು.

“ನನಗೇನು ಅನ್ನಿಸುತ್ತೇ, ಕರಮಚಂದ್ರ?” ನಾನು ಕೇಳಿದೆ.
“ಮುದುಕರೂ ಹೋಟೊ ಅಂದ ತಕ್ಕಳಿ, ನೋಡು, ಹೇಗೆ ನಗೆ ಹರಡಿಸೋತ್ತಾರೆ ಮುದಿದಲ್ಲಿ!” ಚೆಚಾಕ ಹಾಸಿದ ಕರಮಚಂದ್ರ. ಆ ಹೋಟೊದಲ್ಲಿ ಆತಂಕ ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತಹದೇನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾರು? ಆತನ ಚಿತ್ರ ಕಂಡು ರಚನ್ ಯಾಕೆ ಗಾಬರಿಗೋಂಡ?

“ಇನ್ನು ಏನಾದ್ದು ನಿನ್ನ ಹೋಟೆಂಬೇ?”
“ಇದು ಅತ್ಯಾಥನಿಕ ಶ್ರಿಂಟರ್ ಬರಷಿ ತೆಗೆದ ಹೋಟೊ ಎಪ್ಪನ್ ಅಥವಾ ಎಚ್ ಈ ಕಲರ್ ಶ್ರಿಂಟರ್. ಇದರ ಬಣ್ಣಗಳ ಭಾಯೆ ನೋಡುಗೆ ಅವರೆಡರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂತ ಖಿಸಿತವಾಗಿ ಉಂಟಿಸಬಹುದು. ಬೂದು ಬಣ್ಣದ ಭಾಯೆ ಇರ್ಲೇಡು ಇವರೆಡರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಕೇನಾನ್ ಶ್ರಿಂಟರಿನಲ್ಲಿ ಹಳಿದ ಭಾಯೆ ಕಾಣಬಹುದು. ಆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಗೊತ್ತುಗೊಂಡಿಕೊಂಡಿನಿಂದ ತೆಗೆದ ಚೆತ್ತಿಗಳನ್ನು ಜೊತೆಗೆಂಬಿ, ಹೋಟಿಸಿದಾಗ ತಿಳಿಯುತ್ತೇ. ಅದಿರಲಿ, ಮೇರದಮ್, ನಿನ್ನ ಈ ಹೋಟೊದಲ್ಲಿರುವವರು ಪರಿಚಯವೇ?”

ಇಲ್ಲವೆಂತೆ ಸುಭಾಷಿನಿ ಕತ್ತು ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದಳು. ಆ ಹೋಟೊ ಇರಿಸಿದ್ದ ಕವರನ್ನು ಕರಮಚಂದ ಎಟ್ಟರಿಕೆಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ. ಗಾಥವಾದ ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ಲಕ್ಷೋಟೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ‘ಸೆಟ್ರಿ ಸ್ಟೇಶನ್ಸ್ ಎಂದು ಚಿಕ್ಕ ಅಕ್ಕರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿತ್ತು. ಕಿರು ನಕ್ಕ ಕರಮಚಂದ ಮನೆಯೋಳಿಗೆ ಮುದುಕಾಟಿ ಆರಂಭಿಸಿದ. ಪಕ್ಕದ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಪಾಟಿನಲ್ಲಿ ಓರಿಣವಾಗಿ ಜೊಡಿಸಿಟ್ಟ ಪ್ರಸ್ತುತಿಗಳು. ಅದರ ಪಕ್ಕ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಇರಿಸಿದ ವಾಡ್‌ ರೋಬ್. ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಯ ಅಲ್ಲಿಂ ಇತ್ತು. ಕರಮಚಂದ ಅದರೋಳಗೆ ಚುರುಕಿನ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಿದ. ಮೇಜಿನ ಸೇಟೆಂಬಾನೆ ಎಲ್ಲಿದಾಗ ಸಣ್ಣ ಚೆಟಿಯೊಂದು ಗೊಳಿಸಿತ್ತು. ಅದು ಇಸ್ತಿ ಅಂಗಡಿಯವನ ಬಿಲ್ಲು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾರದ ಹಿಂದಿನ ದಿನಾಂಕ, ಅಂದೇ ಕ್ಯಾಲಿಗೆ ಅಂತ ಹೋದ ಹಿಂದಿನ ದಿನದ್ದು, ನಮೂದಾಗಿತ್ತು.

“ರಚನ್ ಕೋಟು ಧರಿಸೋಂದು ಬಹಳ ಕಮ್ಮಿ ಅಲ್ಲೇ?”
ಕರಮಚಂದನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಆಕೆ ಚಕ್ಕಟಗೋಂಡಂತೆ ಕಂಡಳು. ಹೌದೆನ್ನುವಂತೆ ತಲೆ ಮೇಲೂ ಕೆಳಗೂ ಆಡಿಸಿದಳು.

“ಈ ಅಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ರಚನ್ನನ ಹಲವು ಹೋಟೊಗಳಿವೆ. ಕೆಲವು ಇತ್ತಿಂಚಿಗೆ ತೆಗೆದವುಗಳಿನ್ನುವುದು ಅದರಲ್ಲಿ ನಮೂದಾದ ದಿನಾಂಕಗಳಿಂದ ಸ್ಪುಟವಾಯ್ದು. ರಚನ್ ಕಾಣೆಯಾಗಿದ್ದ ಗೊತ್ತುದಾಗ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಹುಡುಕಾಟ ನಡೆಸಿದ್ದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಆತ ಕೋಟುಧಾರಿಯಾಗಿದ್ದನ್ನ ಕಂಡಂತಿಲ್ಲ. ಅದ್ದೇ ಮೊನ್ನೆ ರಚನ್ ಕೋಟು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದ, ಅಲ್ಲೇ?”

ಆಕೆಯ ಮೋಗದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞರಿ ಈಗ ನಿಕ್ಕಳವಾಗಿತ್ತು.
“ನೋಡಿ, ಲಾಂಕ್ರಿಯವನ ಬಿಲ್ಲು. ಕೋಟು ಡ್ರೆವಾಶ್ ಮಾಡಿದ್ದು. ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ವಾಡ್‌ ರೋಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೋಟನ ಹ್ಯಾಂಗರ್ ಖಾಲಿ ನೇತಾಡಿದೆ... ಅಂದ್ದೇ ರಚನ್ ಕೋಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಲೇಬೇಕು!”